

Տարիկան գլուխ 10 բուդլ, կէս տարվանը 6 բուդլ։
Առանձին համարները 7 կօպէկով։

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբադրաստն մէջ։
Մեր հայէն. Տիֆլիս. Ռեդակցիա «Մշակ».
Կամ Tiflis. Rédition «Mschak».

Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

„ԵՐԱԿ“

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԵՒ ԳՅԱԼԱԲԱԿԻՆ ԼՐԱԴԻՔ

ՆԵՐԿԱՅ 1887 ԹԻՒՆ

Այս հրատարակութիւնը թիֆլառում, նոյն դիրքութ և նոյն պրօքրամայութիւնը Մենք կը ստունանք սեփական ՀԱՌԱԳԻՐՆԵՐԻ:

«ՄՇԱԿԻ» տարեկան դիմուլ 10 բուքի է, վեց ամսվամբ 6 բուքի:

Կիւնուսի, Թամանչելվ ասանց») կայսերական ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՐՆ» գրություն համար պէտք է զիմել հասնեալ հասցեալ ՏԻՓԼԻԾ, Պետական հանձնաժողով, Տիֆլիս, Rédition du journal arménien «MSCHAK».

Խմբագիր-հրատարակող Գ.ՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԹԻՖԼԻՏԱՒ ԱՑԳԻՆԵՐԸ

Սի երեսուն տարի առաջ Թիֆլիս քաղաքը ունէր բազմաթիւ մասնաւոր այգիներո. դրեթէ իւրաքանչեւր ըւ էր կուրե խել խիտ այգի կար: Առաստ բուռականութիւնը աւողջացնում էր օդը և մեր քաղաքի աղքաբնակութեանը յայտնի չէին այն հիւանդութիւնները, որոնք այժմ շատ սովորական են զարձել մեզ մօտ, մասնաւանդ կրծքի և շնչառութեան գործարանների հիւանդութիւններ: Հետոյ մեր կեղծ քաղաքակրթութեան ազգեցութեան տակ այգիները սկսեցին ոչնչանալ թօպուտ փողոցների երկայնութեամբ բազմայարկ տներ շինվեցան և բնակիչները սկսեցին կատարել բաշէս այգիներութիւնները սկսեցին ապահանված օդի մէջ: Ամեն մեծ քաղաք ահազին գումարներ է գործ դնում բուռականութիւնը զարգացնելու:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԱՐԵՐԻ ՀՀՆՉՈՒՄՆ ԵՒ ԴՐՈՒԹՎԻՆԸ
ՕՐԵԱՆ ՀԱՅՈՑ ԱԼ ՏԱՀԱՐԴՀԱՅՈՑ ՄԻԶ

Հայերէն լիգովի ընդունելութիւն անցեալի՝ տես և ե ա լ, զործեալ, տուեալ ձեմի վերջաւորութիւնը մողովական լիցուն արդէն ժամանակակից ամիշտիկել և մկնել է զործածել եւ, փոխանակ եւ աւելի, որպէս և ցայժմ զործածվում է մեր մէջ: Թիւքքահայերը (և Մխիթարեանք) այդ եւ վերջաւորութիւնը դարձուցել են երիւ Օբին. տես եր ենի, փոխ. տես եւ եմ, լու եւ ես, փոխ. լու եւ ես, զործ եր է, փոխ. զործ եւ լ է և այն, և այդ աղուադումը ընդհանրացած է խնչպէս խօսակցութեան, նոյնակս և զրութեան մէջ: Այդ այլայլութեան մէջ զարծեալ դեր խաղացողը թիւքքաց լիցուն է: Այս վերջինը չունի բայական խոնարհում և վերջաւորութեամբ (իսկ հրամայական եղանակի մէջ երեցող և վերջաւորութիւնը՝ բայական խոնարհումից առաջացած չէ, այլ բառական արմատ է. օր. զ է լ—դ է լ մ է ք (դալ) բայի, զ ի ւ լ—դ ի ւ լ մ է ք (ծիծաղել) բայի, զ ա ր ը լ—դ ա ր ը լ մ ա ք (նեղանալ) բայի և այն, իսկ զրահակառակ տաճկերէնին յատուկ է ու վերջաւորութիւնը. խնչպէս բ ի-

Խմբաղութիւնը բաց է առաւտեան 10—2 ժամ
(Բայց կիրակի և տօն օրերից):

Յայտաբարութիւնը ընդունվում է ամեն լիդուով

Quintus Horatius Flaccus, Saec. II. a. J.C.

Յայտաբարութիւնների հասար վճարուած են
Խոսքանիւնիւնը պատեսէ օ Եւ Առ.

Եղանակը մասին չ կօպէլ:

անը առջաժմշաց բուսականութիւնն, որ
անհրաժեշտ է ոչ թէ միայն մարդու, այլ
ամեն կենդանու, ամեն անսառնի համար:

Եւ ժամանակով մեր քաղաքային վարչու-
թիւնը ստիպված կը լինի ձեռնամուխ լի-
նել քաղաքի մէջ այդիների գարզացմանը,
բայց այն ժամանակ այդ գործը նրան կը
նստի հարիւրապատիկ աւելի թանգ, քան
թէ այժմ արդէն պատրաստ Ակերսանդրեան
այգու պահպանելը։ Քաղաքային վարչու-
թիւնը ժամանակով ստիպված կը լինի
թանգ զնով առնել մամնաւոր գետիններ,
զարդացնել այդիներ։ Եւ այդ ժամանակը
շատ շուտով կը գայ, քանի որ բուսականու-
թեան պակասութեան պատճառով հիւան-
դութիւնները մեր քաղաքում հետզհետէ
զարդառնում են, մնացած թեան որոցէնաթը
հետզհետէ աճում է։

ԱՅԵՑԻ ՏԵՂՈՒՅԹԻ

съшът ѝ съвършил

Մարդասիրական ընկերութեան ընդհանուր ժողովական խորհրդական ուժում գործութեան մասին օրենք

ի յ ն ա լ մ է յ մ է կ կ ա մ մ է յ մ ը և ս ո ց ա
ն մ ա ն բ ա ս ե ր ք թ ի յ ն ա լ հ ա յ ե ր է ն ա ն կ ա ն ե լ
բ ա ս տ ի ա ղ ա ւ ա ւ ե ն ա լ ձ ե ն , ի ն կ ն ա լ բ ա ս ն է ,
չ ի յ տ և մ փ ո խ ա ն ա կ ո ւ մ է չ զ ի տ ե մ , մ է յ մ է կ
փ ո խ . մ է կ մ է լ : Բ ա յ ց ի ն չ պ է ս է պ ա տ ա հ ե լ , ո ր
ա յ դ կ ա ա ռ ը փ ո խ վ ե լ է յ ի : Տ ա ճ կ ե ր է ն ն է տ ա լ ի ս
մ ե ղ դ ո ր ա մ ե լ ի ն ո ւ թ ի ւ ն ք : Տ ա ճ կ ա ց ն ո ր , կ ա մ ո ւ ն ա -
տ ր ա ծ լ ե լ ո ւ ն մ ի ս տ վ ո ր ո ւ թ ի ւ ն ո ւ ն ի , ո ր կ կ ա մ
ո ւ լ վ ո ր գ (g) հ ա չ ո ւ մ ը բ ո վ ա ն դ ա կ ո լ տ ա ճ կ ա կ ա ն

(բայց ոչ արաբ.և պարսկ.) բառերում, այդ ի կամ Ա հնչումը, շատ հեղ և յայտնի տեղերում, փոխվում է Յ հնչման. այսպէս՝ արտասանվում է Դ ի թ դ ի յ ի փոխ. գ ի թ դ ի գ ի, լիսպէս իրօք զրկում է. դ է վրէք—գ է վր է յ ի ն փոխ. Դ է վր է դ ի ն (մեռ. հոլով), գ է դ ն է դ և դ է դ ն ի գ ի ն ըստ զրովեան, հնչվում են դ է յ ն է դ է յ ն է յ ի ն: Այս տաճկական սովորութիւնը, թիւքահայերը մոցել են և հայերէնում, փ ա վ-ի ա ն ե ւ ո վ մոռ և տառը որ հնչում են իրը ներկայ են շինուած *):

Գ. (ց) և դորանից հետեւել են իշխան մէջ մէջ և այլն *):

*) Տաճկաստանի լրէաները այդ և կամ դ. հընչ
ման փակիլացումը ծայրահեղութեան են հասցու-
յած, որու երբեմն լառերի իմաստի մէջ էլ տա-
րածայնութիւն է մատում. այսպէս փոփառնակ տ-
ուելու դ ի թ դ ի մ (զնացի), ասում են ե ի թ դ ի ս
(կորայ):

